

Arrest

nr. 107 150 van 24 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op het arrest nr. 104 531 van 6 juni 2013 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 20 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN HOECKE, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

1.1. De artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012 voeren opnieuw het begrip “synthesesamenvatting” in. Artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

- 39/73 (§ 1);
- 39/73-1;
- 39/74;
- 39/75;
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;
- 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid."

1.2. Artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht "over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat".

1.3. Artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesesemorie "zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend".

1.4. Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesesemorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesesemorie neer te leggen.

2. De verzoekende partij herneemt in casu in de synthesesemorie integraal het middel zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift. Zij reproduceert dus haar verzoekschrift, terwijl het genoemde artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet de synthesesemorie uitdrukkelijk definieert als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

3. Met het tussenarrest van 6 juni 2013 met nr. 104 531 werden de debatten heropend en werden de partijen uitgenodigd om ter terechtzitting een standpunt in te nemen over de vraag of de thans ingediende synthesesemorie voldoet aan de vereisten van de synthesesemorie zoals bepaald in artikel

39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet en of, indien hierop ontkennend moet worden geantwoord, de sanctie vervat in artikel 39/81, zesde lid van de voormelde wet zich opdringt en het gebrek aan belang dient te worden vastgesteld.

4. De uiteenzetting van verzoekende partij, die ter terechtzitting doet gelden – en in een pleitnota neerschrijft – dat het stuk voldoet aan de wettelijke bepalingen, overtuigt niet.

4.1.1. De verzoekende partij betoogt dat het al dan niet wetsconform zijn van de synthesesmemorie niet van openbare orde is, nu *“geen hond kan volhouden dat het al dan niet in extenso herhalen van de argumenten in een memorie, die al eerder uiteengezet werden in het inleidend verzoekschrift, strijdig is met een norm die de grondslag vastlegt van de ethische, politieke economische of sociale of maatschappelijke orde”*, zoals de rechtspraak van het Hof van Cassatie vereist. De Raad mocht het niet naleven van een regel, niet van openbare orde, niet ambtshalve opwerpen. Wat het tussenarrest dan ook doet, schendt de wet, daar de Raad gebonden is door de middelen die worden aangebracht. Uit onderzoek blijkt dat de Raad van State, binnen het raam van een beroep tot nietigverklaring van een administratieve rechtshandeling, uitsluitend die middelen ambtshalve opwerpt die hij beschouwt als zijnde van openbare orde en daarin ook zeer restrictief te werk gaat, zo stelt de verzoekende partij nog onder verwijzing naar rechtsleer ter zake. Zij verwijst ook nog, ten overvloede naar de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening die in artikel 4.8.3, § 2 stelt dat middelen ambtshalve kunnen worden ingeroepen doch enkel indien zij de openbare orde betreffen. Aangezien het dus geen middel van openbare orde betreft, mag de rechter niet ambtshalve uitspraak doen en mochten de debatten niet worden heropend.

4.1.2. De onderhavige kwestie heeft betrekking op de ontvankelijkheid van het beroep. Immers wordt in artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet bepaald dat indien de verzoekende partij geen synthesesmemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid van diezelfde bepaling, heeft ingediend, het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld. Aangezien de rechter te allen tijde en ambtshalve kan oordelen over de ontvankelijkheid van het beroep, kan de argumentatie van de verzoekende partij over het al dan niet ambtshalve aanvoeren van *“middelen”* geenszins worden bijgetreden. Daarbij komt nog dat de debatten in het bijzonder werden heropend om de partijen toe te laten een standpunt in te nemen over dit rechtspunt, en dus met het oog op het vrijwaren van de rechten van verdediging.

4.2.1. Voorts stelt de verzoekende partij dat de tekst van de wet geen enkele sanctie voorziet indien de Raad zou beslissen dat er niet is voldaan aan het samenvatten van de rechtsmiddelen en dat in de voorbereidende werken daarover evenmin wordt gerept. Het adagium *“pas de nullité sans texte”* geldt ook voor de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De verzoekende partij verwijst naar een arrest van de Raad van State (RvS 12 juni 2012, nr. 220.072), stellende dat in een gelijkwaardige zaak het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd werd. Verder wordt gesteld dat de vereiste van een samenvatting in de synthesesmemorie is voorzien in de definitie: er wordt enkel gesteld dat de verzoekende partij al de aangevoerde middelen samenvat. Deze bewoordingen zijn duidelijk in die zin dat het de bedoeling is dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak kan doen op basis van één enkel proceduristuk in hoofde van de verzoekende partij, zijnde de synthesesmemorie. De enige sanctie die is voorzien bestaat hierin dat de Raad uitspraak doet op basis van dit stuk en geen aandacht meer moet besteden aan middelen of argumenten die daarin niet meer zijn opgenomen. In casu zijn alle middelen hernomen in de synthesesmemorie, zodat het zonder twijfel gaat over een samenvatting van de argumenten, zoals bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet. *“Uit het ontbreken van een samenvatting van de middelen kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dan ook niet zonder schending van die bepaling tot de niet ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring besluiten”*, zo concludeert de verzoekende partij.

4.2.2. Zoals dat reeds onder punt 1.4. werd gesteld volgt uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet, en in weerwil van wat de verzoekende partij wil laten geloven, wel degelijk dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesesmemorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesesmemorie neer te leggen. In zoverre de verzoekende partij verwijst verder naar de rechtspraak van de Raad van State, dient erop te worden gewezen dat deze niet naar analogie kan worden toegepast op de huidige situatie. Het bij artikel 44, 3°, van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) ingevoegde en door het Grondwettelijk Hof in het arrest nr. 88/2012 vernietigde – en dus thans niet meer in voege zijnde – artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet definieerde destijds de synthesesmemorie als *“een memorie waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij zet”*. De Raad van State stelde dienaangaande dat in deze versie van het artikel geen sanctie voor het ontbreken van een samenvatting van de middelen werd voorzien,

laat staan dat het beroep om die reden niet-ontvankelijk zou kunnen worden verklaard (RvS 28 juni 2012, nr. 220.072). De thans van toepassing zijnde bepaling stelt evenwel uitdrukkelijk dat in de synthesesmemorie alle middelen moeten worden samengevat. Het betoog van de verzoekende partij gaat in zoverre dus niet op.

4.2.3.1. In de mate dat de verzoekende partij verwijst naar haar mening over de meerwaarde van een synthesesmemorie, die dubbel is omdat deze haar enerzijds toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en haar anderzijds de mogelijkheid geeft om te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden, en daaraan toevoegt dat uit de parlementaire voorbereiding niet kan worden afgeleid dat de meerwaarde ligt in de samenvatting van de middelen, noch dat dergelijke samenvatting op straffe van niet-ontvankelijkheid is vereist, is de Raad van oordeel wat volgt :

4.2.3.2. Het Grondwettelijk Hof vernietigde op 12 juli 2012 artikel 44, 3°, van de wet houdende diverse bepalingen (II) van 29 december 2010, dat de verplichting om een repliekmemorie in te dienen in de annulatieprocedure afschaft en waarbij het begrip synthesesmemorie werd ingevoerd als zijnde een procedurestuk waarvan enkel de kamervoorzitter of de aangewezen rechter de neerlegging kan bevelen wanneer zij van oordeel zijn dat de juridische complexiteit van de zaak dit vereist. Het Hof stelt dat voormelde wettelijke bepaling afbreuk doet aan de rechten van verdediging van de verzoekende partij doordat de mogelijkheid van de verzoekende partij om haar argumenten ter repliek op de nota met opmerkingen te doen gelden in een synthesesmemorie enkel afhangt van de beoordeling van het dossier door de magistraat, die uitsluitend op het verzoekschrift en op de nota met opmerkingen is gebaseerd (Grondwettelijk Hof nr. 88/2012, 12 juli 2012, B.34.2, BS 10 september 2012).

4.2.3.3. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat de wettekst enkel spreekt over een samenvatting van alle aangevoerde middelen en dat de bekommernis van het Grondwettelijk Hof dat dergelijk procedurestuk de verzoekende partij moet toelaten om te repliceren op de nota met opmerkingen van de verwerende partij, nergens terug te vinden is in deze duidelijke wetsbepaling. Uit voorgaande volgt dat er een leemte is in de wet in die zin dat de wetgever het arrest van het Grondwettelijk Hof niet correct heeft omgezet in de voorliggende wetsbepaling. Het komt de Raad niet toe om deze leemte in de wet op te vullen. Te dezen kan dus enkel worden herhaald dat de synthesesmemorie geen samenvatting van de middelen bevat terwijl dat een vereiste is die voortvloeit uit de wettelijke bepaling. Wat betreft de vraag of het standpunt van de verzoekende partij, met name dat in haar synthesesmemorie de middelen, door ze te hernemen, werden samengevat, zoals vereist, kan worden bijgetreden, kan worden verwezen naar hetgeen hierna zal worden gesteld.

4.3.1. Ten slotte verwijst de verzoekende partij naar de omschrijving, in de Van Dale, van het woord *“samenvatting”*, met name *“01. In het kort weergeven of herhalen ...”*. Nu zou men, zo gaat zij verder, kunnen veronderstellen dat het woord kort slaat op weergeven en ook op herhalen. Derhalve is het nuttig na te gaan wat de betekenis is van het woord herhalen, en dat is *“01. Exact hetzelfde doen”*. *“Bezwaarlijk kan exact hetzelfde op verkorte wijze doen daar dit een contradictio in terminis is”*, betoogt zij. Zij concludeert dat samenvatten niet per se wil betekenen dat de rechtsmiddelen in het kort moeten worden weergegeven. Een samenvatting kan dus ook een herhaling van de middelen zijn.

4.3.2. Luidens het Van Dale groot woordenboek der Nederlandse taal is de betekenis van het woord *“samenvatten”* de volgende : *“1. (verouderd) als in één greep vatten, bij elkaar nemen, tot een geheel verenigen [...] 2. in het kort weergeven of herhalen [...]”*. Onder het woord *“samenvatting”* wordt de volgende betekenis gegeven : *“1. Het samenvatten, 2. Korte weergave van de inhoud. [...]”*. Deze betekenissen wijzen er in hun hedendaagse betekenis op dat de middelen in het kort moeten worden weergegeven of in het kort moeten worden herhaald. De cirkelredenering van de verzoekende partij doet hieraan geen afbreuk. Eén en ander kan overigens niet los worden gezien van de vaststelling dat de wetgever ervoor geopteerd heeft om middels de artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012, een andere definiëring van de synthesesmemorie in de Vreemdelingenwet in te voegen dan deze die in een eerdere versie reeds had bestaan – met name in het door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr. 88/2012 van 12 juli 2012 vernietigde artikel 44, 3°, van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) – in die zin dat waar in de eerdere versie een memorie vereist werd waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij zet, thans uitdrukkelijk wordt gesteld dat in dit stuk de middelen moeten worden samengevat. Een herneming van de middelen zoals in casu kan, gelet op het voorgaande, en in weerwil van wat de verzoekende partij stelt dan ook niet volstaan.

5. Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet wordt het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juli tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

A. WIJNANTS